Schönsperger, Johann [DruckerIn]; Cato, Marcus Porcius, Censorius [Angebl. Verf.]; Cato, Dionysius [Angebl. Verf.]: Catho cum glosa et moralisatione

Augsburg, 1497 [GW 6315] [Sack 953] Seite 16b

rit. nec ab eius officio retrahere non debemus. vñ dr (Si nemo amicus) id est nullus amicoꝝ tuoꝝ (rñdet ꝓ meritis) scꝫ remunerãdo ea que digna sunt meritis tuis (noli incusare deũ). i. culpare. vel noli litigiũ ꝑrũpe cõtra deũ dicendo: ille (cui fuiui) fecisset bona mihi. sꝫ deꝰ nõ ꝑmisit. Ego suꝫ ĩfelix oẽs ĩgratos inuenio. ⁊ deꝰ odit me ⁊ me ꝑseqtur. ⁊ h̃ faciũt qdaꝫ stulti (sꝫ teipm coerce). i. ad h̃ retrahe. (vel coerce). i. castiga te ne deũ culpes ł incuses Et nota ꝙ aliud est incusare. ⁊ aliud accusare Et ẽ accusare alicui crimẽ ĩpõere ĩ ꝯsortio. dicẽdo ꝙ nõ debꝫ testificare. nec accusare nec rñdere. nec iudicare. qꝛ ĩfamis ꝑsona ẽ. Incusare ꝟo idẽ ẽ qꝺ culpare vt h̃ (Incusare deũ noli) Incusare ẽ maioꝝ. vñ ĩcuso dños accuso sepe minores. vnꝺ dr (Si tibi ꝓ meritis) qd ẽ amicꝰ dr phs ꝙ amicus ẽ desiderabile nomẽ. nõ ĩuidẽda possessio. refugiũ ĩfidelitatis miŝie releuacio. ĩdeficiẽs qs. ĩdesinẽs felicitas. vñ Si mãet oblitꝰ meriti. nec fuit amicꝰ. hĩc nõ culpãdꝰ deus ẽ sꝫ tu reprobãdus. Nec rebꝛobes xp̃m. sꝫ tu serui magis istum=

Ne tibi quid desit quesitis vtere parce

Idqꝫ quod est serues. semper tibi de esse putato

Hic docet nos autoꝛ viuere ꝑce ⁊ nõ ꝓdigalit. ⁊ ꝯseruare ꝑsimoniã ĩ cibo ⁊ potu. vnde illud Sume cibũ modice modico natura fouet dicẽs sic (vtere) ⁊ nõ abutere (q̃sitꝭ). i. rebꝫ acq̃sitꝭ ꝑ laboꝛeꝫ tuũ ł ꝑentũ tuoꝝ es heres (ꝑce). i. modice (ne qd). i. ne aliqd (desit tibi). i. deficiat si ꝓdigaliter expendas. vnde quidã. magna penꝰ ĩ pario ꝯsumpta ꝑibit. ⁊ illud Labit exiguo qꝺ ꝑtũ est tpe lõga quidã em̃ incipientes ita ꝓdigalit res suas expendũt ꝙ nõ curãt de futuro ł ad quẽ finẽ deueniat vita coꝝ. ꝯtra q̃s dr Boetius. Neqꝫ em̃ qꝺ ante oculos situ ẽ ĩtentũ sufficit ad rerũ exitus ĩtueri. vñ Seneca Liber gulosus esse nõ pt. ⁊ oꝛatiꝰ. Seruiet eternũ qui ꝑuo nesciat vti. ꝟꝰ Viuet seruꝰ vti q̃ ꝑuo nescit vti seneca fortuna vitrea ẽ tũc cũ splẽdet. vñ Nõ minoꝛ est ꝟtꝰ q̃ꝫ q̃rere ꝑta tueri. Casus inest illis hĩc erit artꝭ opꝰ Oꝛatiꝰ plus est ſuare ꝑtũ q̃ꝫ q̃sisse nouũ parcius vtere q̃sitꝭ q̃ndo rues. Et reꝫ tua bis q̃ꝫ sꝑ ab esse putabis (Vtqꝫ qꝺ est serues) sensus est talis. vt ꝑce viuas nõ sis ꝓdigus. sꝫ obscure dr. sic g̃ ꝯstrue. Dico ꝙ ꝑce viuas. (qꝫ) ꝓ et ad hoc (vt serues tibi). i. ad opus tuũ scꝫ illud qꝺ possideas. qꝛ dicit sis ꝑcus ꝑcꝰ sibi fluat res suas. auarus vero nequaq̃ꝫ. sꝫ dicere non sis prodigus ꝓdigus em̃ putat res suas nõ posse deficere

Quod prestare potes. ne bis promiseris vlli

Ne sis ventosus dum vis bonus ipse videri

Hic docet nos autoꝛ euitare dilatõem in dono ne illud (quod amicꝭ nostris dare possumus in ꝑsenti) promittamus nos daturos in futuro dicentes sicut multi dicunt. Vade cras ⁊ post cras reuerteris ⁊ habebis petitum. vnde dicit tullius Lex doni siue beneficij talis dꝫ esse. ita ꝙ datoꝛ stati dꝫ obliuisci ⁊ cupiens dꝫ eẽ memoꝛ accepti. qꝛ vir iustus data nũq̃ꝫ cogitat. sꝫ accipiens debet esse memoꝛ illius qui dedit vt in aliquo tempo=

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/cato1497/0036
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST